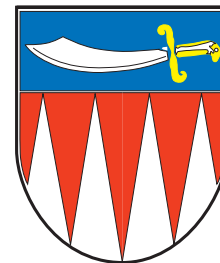

Pod hanáckým žudrem

www.prikazy.cz

Ročník XX.

Občasník pro Příkazý a Hynkov

číslo 3.

Květen - červen 2019

Vážení spoluobčané,

rekonstrukce krajské komunikace III/03549, která prochází naší obcí směrem na Hynkov je od skončení mrazů v plném proudu. Do konce dubna bude dokončena oprava dešťové kanalizace v Příkazích, včetně napojení svodů ze střech a dvorů domů, které se okolo této cesty nacházejí. V těchto dnech jsou pokládány obruby budoucí komunikace a chodníků okolo Památníku padlým, kam brzy nastoupí dlaždiči, kteří zde položí žulové kostky a lámané kameny. Po jejich zapískování a zavibrování bude cesta směrem na Hynkov a k „bytovkám“ znovu otevřena, včetně průjezdu pro autobusy. Tentokrát se snad podaří zkoordinovat kroky dopravce, společnosti Vojtila trans a stavby, a budete včas informováni o změně jízdní trasy autobusů.

S příchodem jara nastal čas pro podání různých dotací. Prozatím jsme podali žádost o dotaci na opravu dalších oken a dveří v Záloženském domě, postavení workoutového a dětského hřiště na Hynkově, včetně cvičících posilovacích strojů a vysázení malého biocentra za dálnicí o ploše 2200 m².

Čekáme, jak dopadne naše žádost o dotaci na cyklostezky, kterou jsme podávali opakovaně. Moc bychom si přáli, aby tentokrát byla naše žádost podpořena, a to hned z několika důvodů. Krom toho, že jsou tyto cyklostezky potřeba a již vybudovaná cyklostezka na katastru Senice na Hané končí v poli vyvolává úsměv na tváři, rádi bychom se zbavili vytěžené hlíny z podloží opravované komunikace, včetně odstavných pásů pro automobily a pod budoucími chodníky. Na podloží těchto cyklostezek se má použít 2700 m³ hlíny. I tak nám zůstane za hřištěm, na okraji Sečí, pěkná hromada, kde vznikne „pořádný Příkazský smrták“, jak někteří říkali. O hodně větší než ten, který je na Hudcově stráni. Možná tento kopec nebude nakonec až tak velký, protože asi 3000 m³ bude ještě odvezeno do Hynkova, na vytvoření hrází biologických dočišťovacích rybníků. Celkem se na tyto hráze použije 5200 m³ zeminy. Asi 700 m³ se vytěží při vytváření dna rybníků, zbytek, tedy 1500 m³ se získá při opravě hynkovské kanalizace.

Na předminulém zastupitelstvu bylo otevřena debata o parkování automobilů na veřejných prostranstvích v Příkazích. Velmi živé, emotivní a kontroverzní téma.

Před časem jsem o dané záležitosti psal, ale nemělo to žádný účinek. Co s tím ?

Mnoho majitelů nemovitostí nemá možnost parkovat ve svých dvorech. Spousta z nás však takovou možnost má, ale nechává svoje auta, mnohdy i vozíky, stát na ulici. Možným řešením by bylo striktní používání Obecně závazné vyhlášky č. 2/2010 o místním poplatku za užívání veřejného prostranství, kterou najdete na webových stránkách obce. Výtažek z ní: Sazba poplatku činí za každý i započatý m² a každý i započatý den: viz článek 6 1./1) za vyhrazení trvalého parkovacího místa 2,- Kč.

2/. Obec stanovuje poplatek paušální částkou za vyhrazení trvalého parkovacího místa 5000,- Kč/rok (Vyhláška je vyvěšena na webových stránkách obce). Předchozí řádky vyvolají jistě nemalou polemiku. Budou mít svoje příznivce i odpůrce. Než však zastupitelé rozhodnou o nějakém moudrém řešení tohoto neutěšeného stavu veřejných prostranství naší obce, kde parkujících aut přibývá, měla by proběhnout veřejná diskuse. A nejen v Hospůdce na Rybníčku, kde někteří diskutéři vědí všechno, mnohdy však bez znalostí dané problematiky a znalostí odborného rázu ☹️. Svoje náměty na zlepšení tohoto stavu pište na e-mail: starosta@prikazy.cz

Při minulém jednání zastupitelů na Hynkově bylo odhlasováno vypsání výběrového řízení na zhotovitele páteřní kanalizační sítě v této části obce, včetně čistících šachet k jednotlivým domům. Krom opravy stávající kanalizace budou zhotoveny i nové větve, aby se všichni obyvatelé Hynkova mohli napojit. Termín dokončení je naplánován do konce roku 2020. Mezitím bude probíhat napojování jednotlivých domů, včetně výměny, či opravy septiků. Tato část stavebních prací bude probíhat v režii obce. Nejen k tomuto účelu přibude do vybavení obce minirypadlo, které se stane velkým pomocníkem nejen při kompletaci kanalizačního řádu na Hynkově. Pro část Hynkov byla udělena výjimka na vypouštění splaškových vod do stávající kanalizace do konce října 2021. Do té doby musí být kanalizace hotová, včetně biologických dočišťovacích rybníků !

Přeji Vám příjemné jarní dny a nějaký ten déšť k tomu.

Jarek Sívek

Jarní otázka

Jiří Vinkler

Odešla zimní nostalgie,
kdy ze zádveří se tlačil mráz.
S květnem už znovu jaro tu je
a vše jde potom snáz.

Luka jsou fialek plná,
lesy zdobí koberce sasaneček,
hnízda jsou dávno postavená,
čekají na příchod mládětek.

Ten ptačí zpěv až dojíká,
jak k lásce se zpěvem zvou.

Mě teď ale spíš zajímá,
zdali už budeš mou.

Májové koncerty

Májové koncerty v Příkazích umožní posluchačům setkání s místním smíšeným pěveckým sborem a již tradičně s dalším pěveckým tělesem z bližšího či vzdálenějšího místa. Letos máme možnost přivítat u nás **Ženský pěvecký sbor Píseň, Sokol Jedovnice**.

S jeho uměním jsem se setkala vloni na Všesokolském sletu v Praze, kde spolu s dalšími pěveckými sbory účinkoval na prknech Nové scény Národního divadla v krásném koncertě.

S některými členkami jedovnického sboru jsem mluvila a poptala se, zda by si u nás chtěly zazpívat. Společné vystoupení se podařilo domluvit a nyní se těšíme, až se v Příkazích u zpěvu opět potkáme.

*Za Smíšený pěvecký sbor z Příkaz
Božena Mikolajczyková*

Kulturní komise při Radě obce Příkazy a Smíšený pěvecký sbor z Příkaz
Vás zvou

do velkého sálu Záloženského domu **v Příkazích**

v úterý 7. května 2019 v 19:00 hod. na

MÁJOVÝ KONCERT

vystoupí

**Ženský pěvecký sbor Píseň, Sokol Jedovnice
a Smíšený pěvecký sbor z Příkaz**

Příjemný zážitek přejí pořadatelé

Zprávy z Rady

Vážení čtenáři, ve sloupku VÍTE ŽE, Vás chceme informovat o zajímavých věcech projednávaných Radou obce, která se pravidelně schází každých čtrnáct dní. Vybrali jsme pro Vás ty nejzajímavější:

Rada obce schválila:

- smlouvu mezi Obcí Příkazy a Obcí Náklo o zajištění provozování veřejného pohřebiště. Celkové náklady na zajištění provozování veřejného pohřebiště v Nákle činí

291.400,- Kč, z toho podíl Obce Příkazy činí 87.420,- Kč

- žádost Spolku Lungta z Prahy o připojení se k mezinárodní kampani „Vlajka pro Tibet“

- výběrové řízení na dodavatele silové elektřiny a zemního plynu prostřednictvím on-line aukcí na roky 2020 – 2021

- nabídku od MORAVEC group z Vikýřovic na elektronickou zabezpečovací signalizaci ve výši 25.861,- Kč bez DPH v druhém nadzemním podlaží Záloženského domu

- individuální dotaci ve výši 10.000,- Kč Unii ROSKA z Olomouce. Dotace bude využita na pomoc zdravotně postižených roztroušenou mozkomíšní sklerózou
- podání žádosti o dotaci na ministerstvo kultury ČR prostřednictvím MMO na opravu dvou oken a jedné dveří v Záloženském domě Příkazy
- žádost SDH Příkazy o poskytnutí individuální dotace z rozpočtu obce Příkazy ve výši 10.000,- Kč za rok 2019
- účetní závěrku Základní školy a Mateřské školy, p.o. za rok 2018 v jejím plném rozsahu a zlepšený hospodářský výsledek ve výši 201.562,10 Kč
- cenovou nabídku Jiřího Hofmeistera z Olomouce na dodávku materiálu a výstavbu nového veřejného osvětlení v úseku od Sochy svobody po bývalou sladovnu v rámci rekonstrukce celé ulice za cenu 311.510,- Kč bez DPH
- smlouvu na pronájem části pozemku p. č. 1171/1 o rozloze 1000 m² mezi SŽDC Praha a Obcí Příkazy. Cena pronájmu je 22,- Kč/m²/rok. Platba za nájem bude fakturována čtvrtletně, výpovědní lhůta je 1 měsíc. Plocha je pronajímána za účelem uložení vhodného materiálu z výkopu rekonstrukce silnice-průtahu obcí, jeho podrcení a navrácení zpět do konstrukce vozovky dle projektu
- mandátní smlouvu mezi obcí Příkazy a panem Zdeňkem Šudřichem z Velké Bystřice na vypracování projektové dokumentace a vyřízení stavebního povolení na akci Stavební úpravy pro zázemí technických služeb na nádvoří Obecního úřadu Příkazy
- vyhlášení výběrového řízení na obsazení postu ředitele/ky Základní školy a Mateřské školy Příkazy, p.o

Zprávy ze Zastupitelstva obce, konaného dne 11. 4. 2019 na Hynkově

Zastupitelstvo obce schválilo:

- závěrečný účet obce Příkazy za rok 2018 včetně zprávy Krajského úřadu Olomouckého kraje o přezkoumání hospodaření za rok 2018 s vyjádřením - souhlas s celoročním hospodařením, a to bez výhrad.
- účetní závěrku za rok 2018 v jejím plném rozsahu. Bylo zjištěno, že schvalovaná účetní závěrka poskytuje v rozsahu skutečností posuzovaných podle zákona 563/1991 Sb. o účetnictví, ve znění pozdějších předpisů věrný a poctivý obraz předmětu účetnictví a finanční situaci účetní jednotky. Zastupitelstvo obce schválilo výsledek hospodaření obce za rok 2018 ve výši 10.885.864,01 Kč.
- prodej pozemku obce p.č. 1260/24, zahrada, o výměře 271 m² v k.ú. Hynkov, dle geometrického plánu č. 268-163/2018 ze dne 21.8.2018 za cenu 82.000,- Kč dle znaleckého posudku číslo 4884-006/19 Ing. Miroslava Dvořáka ze Skrbeně paní S. Š., Příkazy část Hynkov. Veškeré náklady spojené s prodejem hradí kupující.

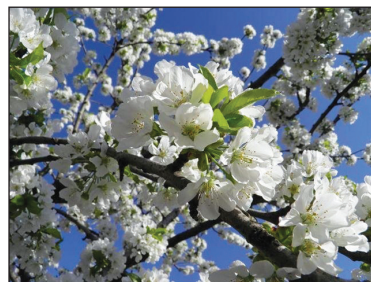
- prodej pozemku obce p.č. 1466/1 díly (b+c); díl (e), k.ú. Hynkov o výměře 45+22=celkem 67 m², dle geometrického plánu č. 271-182/2018 ze dne 19.9.2018 za cenu 21.000,- Kč dle znaleckého posudku číslo 4885-007/19 Ing. Miroslava Dvořáka Skrbeně paní H. H. Příkazy část Hynkov. Veškeré náklady spojené s prodejem hradí kupující.
- prodej pozemku obce p.č. 1702 ostatní plocha, k.ú. Hynkov o výměře 36 m² dle evidence Katastru nemovitostí za cenu 11.100,- Kč dle znaleckého posudku číslo 4886-008/19 Ing. Miroslava Dvořáka ze Skrbeně. manželům M. a B. V., Příkazy část Hynkov. Veškeré náklady spojené s prodejem hradí kupující.
- koupi pozemku p.č. 1156/7 orná půda, k.ú. Hynkov o výměře 36 m² dle geometrického plánu číslo 284-230/2018 ze dne 28.11.2018 za cenu 10.000,- Kč dle znaleckého posudku číslo 4886-008/19 Ing. Miroslava Dvořáka ze Skrbeně od manželů M. a B. a V. Příkazy část Hynkov. Veškeré náklady spojené s prodejem hradí kupující.
- vyhlášení výběrového řízení na opravu celé páteřní sítě jednotné kanalizace na Hynkově včetně nových větví a napojení této sítě na čistící šachty u jednotlivých domů, dle projektové dokumentace od společnosti IKKO Hradec Králové.

Úpravu septiků, instalaci nových septiků a jejich napojení na kanalizační řád uhradí obec. Majitel nemovitosti u něhož dojde k výměně septiku zaplatí poplatek 10 000,- Kč. Majitel nemovitosti jehož dešťové a odpadní vody budou napojeny do čistící šachty bez výměny septiku nebude platit žádný poplatek. Umístění septiku, potrubí, případně čistící šachty na pozemku vlastníka bude předmětem samostatné smlouvy.

Vývoz septiků bude zajišťovat a evidovat obec a náklady s tím spojené budou započítány do výše stočného.

- nákup minirypadla Doosan DX19Z od společnosti Agroko – tech BRYSS s.r.o. z Velkého Týnce za cenu 611.175,- Kč bez DPH, 739 522,- Kč včetně DPH. Součástí ceny je i zaškolení obecních pracovníků na obsluhu a údržbu stroje. Minirypadlo bude sloužit pro výkopy kanalizačních přípojek a pro opravy septiků ve dvorech na Hynkově, ale i pro jiné výkopové práce při opravách v obci.

Josef Škrabal

ŠKOLNÍ PLES 2019

Dne 22. února 2019 se konal ples Spolku rodičů při Základní škole v Nákle. Poprvé v historii jsme využili prostor Záloženského domu v Příkazích. Jistě všichni návštěvníci tohoto plesu ocenili velice pěkné prostředí a cítili se velmi příjemně.

Také bych chtěl tímto poděkovat panu starostovi a zastupitelům obce Příkazy za velice vstřícné jednání. Zároveň bych chtěl poděkovat všem občanům Příkaz, kteří nám s přípravou plesu pomáhali.

Program letošního školního plesu si připravilo 31 žáků z 9. třídy a jejich vystoupení bylo zahájeno polonézou. Poté si připravili krásný zábavný program, kterým nás zavedli do všech koutů světa. Vystoupení dětí bylo, jako vždy excelentní.

K tanci a poslechu hrála kapela Jamr's. Moc děkujeme všem návštěvníkům tohoto plesu a doufáme, že to pro všechny byl velice příjemný večer a najdou si čas na návštěvu našeho plesu i v příštím roce.

Také bych chtěl poděkovat všem sponzorům, učitelům, rodičům a přátelům školy za dary i čas, které plesu věnovali. Chceme také poděkovat všem, kteří přispěli při tradičním obcházení a zvaní na ples. Vážíme si toho, že i když někteří svá dítka v naší škole ani nemají, rádi nás podpoří příspěvkem a někdy i něčím na zahřátí. Veškerý výtěžek ze školního plesu je použit pro děti na nákup pomůcek pro výuku či nákup sportovních potřeb.

Příští rok se bude konat ples Spolku rodičů při ZŠ v Nákle dne 21.2. 2020 a bude opět v Záloženském domě v Příkazích. Pro příští rok bude hrát brněnská kapela Kanci paní nadlesní. Již nyní si prosím tento termín zaznamenejte do svých kalendářů..... děkuji

*Za Spolek rodičů při ZŠ v Nákle,
Milan Herold*

Z NAŠÍ ŠKOLY

Velikonoce v Arcibiskupském paláci

Kouzlo a trochu křesťanského ducha zažily děti při velikonočním programu Arcibiskupského paláce. Při prohlídce reprezentačních prostor se seznámily s poselstvím Velikonoc, jejich symboly a tradicemi. Vyzkoušely si poslední večeři Ježíše, vyrobily přání.

Velikonoční vystoupení ve skanzenu

Děvčata zarecitovala velikonoční básně, říkadla a zatančila taneček „Červený šátečku“. Sólo zaspívaly Valerie Muralová a Marie Tandlerová. Na flétny zahrály Elenka Gárská a Markétka Krainová. Klapači Honza Zbořil, Matěj Chybík a Tonda Tandler klapali, koledovali a nakonec všechny spolužačky vymrskali, to aby byly zdravé a hezké. Děti byly svátečně oblečené a svým vystoupením přispěly k velikonoční atmosféře. Za to patří poděkování i jejich rodičům.

Eliška H. s dětmi barvila vajíčka

Zápis do 1. třídy: Tentokrát na téma „Cesta džunglí“

Průvodkyněmi a asistentkami byly žákyně 4. ročníku, které se stylově oblékly a doprovázely budoucí prvňáčky při plnění úkolů. Do první třídy nastoupí 8 šikovných žáků.

Matematický klokan

Soutěžní test obsahuje 18 úloh. Čas na řešení je 60 minut. Úspěšní řešitelé v kategorii Cvrček: 2. Ročník: Antonín Tandler, Štěpán Chlapík, Markéta Krainová
3. ročník: Sabina Hrazdilová, Lenka Hymrová, Matěj Fiala.
Úspěšní řešitelé v kategorii Klokánek: 4. ročník: Adam Kozák, Marie Tandlerová, Sandra Pryčová.

Noc s Andersenem

Letošní Noc s Andersenem jsme strávili s Ferdou Mravencem, Broukem Pytlíkem a Beruškou na motivy knih Ondřeje Sekory. Oblíbená literární a komická postava nás baví více jak 90 let. I proto byli Ferda a jeho přátelé našimi průvodci pohádkovým večerem při spaní ve škole. Navečer si děti do školy přinesly spací pytle, karimatky, polštářky a oblíbené plyšáky, bez kterých by určitě neusnuly. Také dobroty a různá svítidla, aby se v noci nebály. V obecní knihovně nám paní Alena Dostálová pověděla o životě a díle Ondřeje Sekory a přečetla dětem pohádku. Když jsme vyšli z knihovny, stmívalo se, ale čekal nás velký úkol: postavit na kraji lesa pro Ferdu a jeho kamarády obydlí. Děti pracovaly ve skupinách a z přírodnin vytvořily zajímavé hmyzí příbytky. Najednou byla tma a všichni chtěli na stezku odvahy. Šli jsme za rybníčkem úzkou pěšinou bez osvětlení, někdo raději ve dvojici nebo s paní učitelkou. Do školy došli všichni bez nehody. Před spaním pohádka a ještě po půlnoci bylo děti slyšet. Domů si odnesly nejen zážitky, ale i knihu Ondřeje Sekory, kterou jim zakoupil Spolek rodičů.

Eva Zvěřová

Letošní Velikonoce

Průběh letošního jara mne moc nepotěšil. Prudké střídání vysokých a nízkých teplot, silné větry a ne a ne zapršet. Na zahradě kromě plevele nic nevzchází, v našem lužním lese - Sečích opakované vichřice vyvrátily řadu zdravých stromů i s kořenovým balem. Nevydržel to ani v mém malém lesíku stojící zdravý stoletý dub. Ale probouzející se jaro v lužním lese to nezastaví. Už vidíte kvetoucí křivátce, sasanky, plícníky, blatouchy, dýmče, někde i petrklíče. Nevidíte tu ale moc sněženek a bledulí. Těch roste nejvíce v hynkovských lesích, kde jsou místy bílé pláně, zvláště když přes lávku ke Štěpánovu přejdete hlavní tok Moravy. Narazíte zde i na sběrače mladých lístků medvědího česneku. Ty mají pronikavé aroma a víc silic než stroužky česneku z loňské sklizně. V Sečích zato v místech, kde dosud majitelé lesa nezasáhli, cítíte i příjemnou vůni kvetoucí střemchy. V melioračním toku Varhaňák pracovití bobři vystavěli další hráze a připravují materiál na další, ty, které jim člověk poničil. Nemám z jejich píle radost a bojím se, aby nepřišli „hospodařit“ i do Sečí.

S jarem přichází každý rok oslava největších křesťanských svátků Velikonoc. V nich křesťané oslavují vzkříšení Ježíše, ateisté tvrdí, že jsou to svátky jara. Potěšilo mne, že od loňského roku, podobně jako v sousedních zemích, kde religiozita je podstatně vyšší než u nás, patří i u nás mezi státní svátky Velký pátek. Někdy přemýšlím o tom, že vlastně i naši ateisté žijí pod-

le křesťanských tradic, slaví Vánoce a Velikonoce. A je to dobře. Mají štěstí, že nežijí v islámské civilizaci, tam by se v některých zemích k ateismu ani nemohli hlásit. Na druhou stranu, kdyby tak odmítali křesťanské svátky a chodili během nich do práce, mohl se kvůli jejich počtu zvýšit HDP naší země natolik, že životní úroveň by byla možná vyšší než v Německu. Ona všechna světová náboženství Islám, Buddhismus i Hinduismus mají své hlavní svátky. Ale i tam ateisté žijí podle tamních náboženských tradic.

Za mého dětství – po válce bývaly o Velikonocích kostely plné. Vždyť v mé první třídě v roce 1947 byl jediný žák nechodící na výuku náboženství. A tak do kostela jsme chodili o Velikonocích od pátku do neděle prakticky všichni. Potěšilo mne, že ve Velikonoční neděli byl letos plný i nákelský kostel. V mé rodině jsme jako děcka o Velikonocích dostávali i malé dárky, vesměs nějaké potřebné oblečení, které se těžko shánělo a navíc bylo jen na přidělové body. Vzpomínám, jak jsem tak jednou dostal své první kožené polobotky. Doposud jsem chodil jen v teniskách nebo gumo-textilních „partyzánkách“. Mohl jsem v nich ale zprvu chodit jen do kostela. Když jsem v nich přišel na „vzkříšení“, spolužačky je obdivovaly a kluci mi je záviděli. Ale to v dnešní době, kdy je všeho dost, nikdo nepochopí. Podobně jako dnes se chodilo od čtvrtka do soboty klapat s klapači a řehtačkami. Bývalo to ve čtyři ráno, v poledne a v šest večer. A pak jsme se v sobotu po obědě o vykoledované peníze spravedlivě rozdělili. A ve Velikonoční pondělí jsme my kluci obcházeli známé a spolužačky na „mrskut“. Sami jsme si z vrbových proutků pletli tatárky.

Jsem rád, že u nás v Příkazích si pravidelně připomínáme dodržování starých obyčejů. Před čtrnácti dny jsem zahlédl, jak děti z národopisného souboru pochovávaly „smrtku“. Od čtvrtka skupina víc jak dvaceti chlapců – klapačů obchází třikrát denně celou vesnici. V Bílou sobotu proběhla v našem skanzenu oslava tradičních hanáckých Velikonoc. V kuchyni děvčata pekla jidášky. V další místnosti Jiřinka O. zdobila perníčky, známá příkazská maléřka Maruška Z. zdobila vajíčka slámou, Lenička P. batikou rostlinkami barvila vejce v cibulových slupkách, Boženka M. voskovou batikou pomocí špendlíkových hlaviček a vedle nich malá děvčata se je snažila napodobit. Na půdě skanzenu byla výstavka malůvek dětí mateřské a základní školy z Litovle, Nákla, Střene a Příkaz. Zaujaly mne výkresy znázorňující klubání kuřete z vajíčka. Je dobře, že se děti dozví, jak zrození kuřátka probíhá, my starší jsme to každé jaro vídávali ve skutečnosti. Na dvoře skanzenu byly stánky s kraslicemi a velikonočními ozdobami, mladý tatínek Jarek V. předváděl pletení tatárků z vrbového proutí. Některé byly i pro mne, který jsem je kdysi také splétal, moc složité. Miloučké bylo vystoupení dětí z mateřské školy s hrníčky. To děti ze základní školy s klapači a tatárky zazpívaly a zatančily písničky a tance s velikonoční tematikou. Na závěr chlapci předvedli ukázkou správného mrskutu. Obdivoval jsem, jak paní Jiřka H. soustředěně celou dobu paličkovala. Od známého příkazského včelaře Zdenka F. jsem koupil dvě sklenice medu a ochutnal i jeho medovinu. Byla výtečná. Když k tomu připočtu dvě piva, která jsem vypil při povídání se známými, není se co divit, že jsem alkoholem omámen furiantsky rozhodl jít si zaplavat na nákelskou pískovnu. Voda je sice studená, ale venku je teplo, teplé jsou i kameny zpevňující břehy. Plavu ale jen kousek, než mně začnou trnout nohy. To se hned vracím. Tož takové byly letošní Velikonoce. Sice krásně a teplo, ale ne a ne zapršet Ale s tím nic nenaděláme.

Váš Standa Kovář

Konec 2. světové války v naší obci

Jak jsme Vás informovali v minulém čísle našich obecních novin, v závěru loňského roku jsme obdrželi balíček s knihou „Vzpomínek na minulost“ od pana Františka Koraby z Poděbrad, který po útěku z vězení gestapa na konci 2. světové války v květnu 1945, strávil několik týdnů v naší obci. „Tyto vzpomínky zasílám do vaší knihovny jako poděkování občanům Příkaz za tehdejší přijetí s ubytováním, které se prodloužilo na několik týdnů, následkem mého zranění. Protože naše republika slavila 100. výročí od svého založení a já sám slavil 90 let od narození, mimochodem 80 let od podepsání mnichovského diktátu a k oslavám stého výročí byly vzpomínky vydány Městem Poděbrady. Protože město Poděbrady tyto vzpomínky zaslalo do škol, tak si myslím, že z mé strany to nebude vnímáno jako troufalost, ale jakési pokračování mého slibu studentům místního gymnázia, neboť bez nich by tyto vzpomínky nikdy nevznikly!“ uvádí pan František Koraba ve svém dopise.

Ba naopak, se zájmem a s potěšením jsme přijali tento dar a pozvali jsme pana Korabu na návštěvu naší obce. **Jsme rádi, že pan Koraba naše pozvání přijal a přijede na besedu s občany, zavzpomínat a prohlédnout si místa, kde prožil konec 2. světové války. Beseda se uskuteční ve středu 15. května v 16,00 v Záloženském domě.**

Věřím, že vás výňatek z knihy Vzpomínek na minulost a na události, spojené s koncem války v naší obci, také zaujme.

J. Škrabal

František Koraba: VZPOMÍNKY NA MINULOST

Na svobodě jsme se dozvídali, že v Praze je povstání a že rozhlas volá o pomoc. Pro nás to byl příjemný šok. Naším jediným přáním bylo, co nejdříve se dostat co nejdál z Olomouce. Jediná volná cesta vedla směrem na Vyškov. Na okraji Olomouce se nám připlétli do cesty vojáci Wehrmachtu, kteří za pomoci malých vozů tažených koňmi zajišťovali přísun a odsun. Celkem nás utíkalo pět zákopníků: já, Zdeněk, Blecha a další dva z jiné cely. Víím, že byli z Prahy a jeden měl zajímavé příjmení Skočdopole. Během naší cesty začalo ruské dělostřelectvo ostřelovat přísunový a odsunový pohyb německých vojáků a několik desítek metrů před námi zasáhl granát koňské spřežení s vojákem. Proto jsme tuto ostřelovanou silnici velmi kvapem opustili a ubírali se poli a oranicemi, což bylo pro nás velmi náročné. Zde se velmi citelně projevovalo minulé nedostatečné stravování, neboť jsme byli poměrně brzy vysílení.

Asi po deseti kilometrech jsme dorazili do obce Příkazy. Když místní lidé zjistili, že jsme uprchlíci vězňeni v Olomouci gestapem, ujali se nás a poskytli nám ubytování ve dvou sousedících hospodářských staveních. Všechna velká hospodářství byla za okupace zabraná německými sedláky, kteří je před postupující frontou opustili. Vedení

usedlostí se prozatímně ujali děvečky a chasníci. Bylo to znát, především na velkém množství potravin, zvláště ze zabíjaček. Při jídle nám hostitelé nedovolili zahánět žízeň vodou, pili jsme mléko a pro naše žaludky, které po mnoho týdnů hladověly, nastala doslova pohroma. V noci nás všechny skoro ve stejnou dobu probudily střevní potíže a nestačili jsme si ani sundat spodky. Všichni jsme si navzájem pumpovali vodu ze studně a za patřičného cvakání zubů jsme se zbavovali nečistot. Po této očistě jsme se báli znovu usnout, aby nás to opět v době tvrdého spánku nepostihlo. Druhý den jsme se blíže seznamovali se svým okolím, kde nás zajímal tak zvaný křišťálový palác, o kterém každou chvíli padla řeč. V naší fantazii vyplouvaly na povrch všelijaké představy o vzhledu a já nevím co všechno, a to až do zjištění, že se jedná o jakýsi obecní úřad. Dál jsme se již nepídili po vzniku tohoto pojmenování. Jen jeden okamžik se mi vryl do paměti. Skupina lidí stála za obcí na volném prostranství ve zvýšeném terénu a dívala se do dálky. Tady byly vidět okolní vesnice, nad kterými se zdvihal kouř z hořících stavení a kroužila letadla. V tom jeden z místních při pohledu na uvedenou zkázu jako ve snu pomalu říká: „Vážení, tohle čeká i Příkazy!“ Nikdo nebyl schopen jakékoliv reakce, jen jsme se zvolna rozcházeli a každý se sám osamocený se svými obavami, co se odehraje v nejbližší době, vracel zpět do obce. Druhý den v poledne jsme seděli v kuchyni a sledovali hospodyni u sporáku, jak vaří oběd, když se náhle z ničeho nic roztříštilo zrcadlo na stěně vedle ní. Střepey se rozprskly po okolí. Když jsme dodatečně zaznamenali rachot ruských letadel, které napadaly, ostřelovaly a shazovaly malé zápalné bombičky, okamžitě jsme vyběhli ven a začalo pro nás představení, které jsme si při sebevětší obrazotvornosti nedokázali představit. Jen jsme si říkali: „Proč?“ Vždyť v obci nebyl jediný německý voják! Nejdříve jsme si všimli toho, že značná část shazovaných bombiček se rozlomila a vypadl z nich žlutý fosforový váleček v půli rozlomený. Naštěstí nezapálený. Naházeli jsme válečky co nejdál od stavení, do hnojiště. Náhle se letouny otočily a začaly na nás z palubních kulometů střílet. Mezitím ženy, děti a staří lidé našli úkryt ve sklepích, kde se mimo jiné nacházely potraviny, voda, peřiny a část oblečení. Venku zůstali všichni muži, kteří měli jediný úkol: likvidaci požárů a uchránění koní a dobytka. Samotné hašení se odvíjelo s riskováním holého přežití, protože na nás Rusové neustále pálili. Jediným úkrytem byl pro nás průjezd do dvora, kde jsme se vždy na sebe naskládali, postupně nabírali vodu a pokračovali v hašení. V několika případech, kdy se požár natolik rozšířil, že hrozilo uhoření ustájeného dobytka a koní, vyhnali jsme je do volného prostoru. Hrozný byl pohled na zvíře, které pobíhalo s průstřelem břicha, a z otvorů po kulkách se mu drala ven nafouklá střeva. Při jednom z hromadných útěků před střelbou do průjezdu jsme se opět ukryli po jeho stranách. Tam jsme byli navíc chráněni polovinou vrat, která se otevírala dovnitř, a tím nás i zčásti kryla. Při tomto, pro mne posledním úkrytu,

jsem se do vjezdu dostal mezi posledními a pamatuji si, že v poslední chvíli mne zalehnul postarší muž. Letadla se snažela do dvora a snažila se nás vyhnat z úkrytu zběsilou palbou. Váha muže, který mne zalehl, byla čím dál větší, a já se nedokázal uvolnit a dostat ven. Všichni ostatní byli již pryč a teprve pak se mi povedlo se osvobodit. To už jsem běžel vstříc letadlům, která se mezitím otočila a v protisměru opět střílela směrem do průjezdu. Jediný pohled skrz kouřovou clonu mi připadal jako rozžhavená obloha. Byla to letadla, která střílela ze všech palubních zbraní. Jediné, co jsem v danou chvíli udělal, bylo to, že jsem se vrhnul na zem na levý bok zády k letadlům a doslova se přilepil k obrubníku od pletivového oplocení předzahrádky a instinktivně si rukama kryl temeno hlavy. Současně jsem se díval směrem k budově, kde jakási neviditelná ruka rozbíjela skleněné tabulky oken, dlabala díry do omítek budovy a rozbíjela tašky, které odlétaly od střechy a mizely neznámo kam. Po přeletu každého z letadel se tento výjev opakoval. Skončilo to atakem posledního letounu, a já rychle vyskočil a honem utíkal do dveří stavení, kde ze sklepa vyděšeně pokukovaly ženy s dětmi. Musel být na mě hrozný pohled, celou hlavu jsem měl zakrvácenou, stejně tak i ruce, a to vše od muže s průstřelem nad loktem, který mne v průjezdu zalehl, než upadl do bezvědomí, a tím mně možná zachránil. Ve sklípku po omytí, a hlavně popsání, co se venku děje, jsem si v rozčilení při líčení všech těch událostí stále jezdil rukama po nohách, s pocitem jako bych si nabral vodu do bot. Do té doby, než jsem zjistil, že mám ruce opět od krve, stejně jako celou nohavici kalhot pod pravým lýtkem. Po vyhrnutí nohavice jsem v noze uviděl otvor, do kterého by se mi vešel palec. Rána velmi silně krvácela, proto jedna z přítomných žen roztrhala prostěradlo a ránu mi zavázala a přiškrtla, čímž zamezila dalšímu krvácení. Nálety letadel naštěstí ustaly. Muži úspěšně pokračovali v likvidaci požáru, ovšem beze mne. Potom však nastala dělostřelecká palba, která se zdála být daleko děsivější. Letadla člověk vidí, slyší, má pocit, že se může nějak bránit, schovat se, na rozdíl od střílejících děl, kdy až v poslední chvíli zaregistrujete zlověstný zvuk letícího granátu před dopadem. To je zpravidla poslední, co zažijete. Najednou nastalo ticho. Ticho, ve kterém čekáte, že se něco musí stát, že něco přijde, ale nevíte, zda to bude změna k lepšímu nebo horšímu. Člověk se těší a zároveň strachuje z budoucna. Po delší době přišel okamžik pravdy. Obrovský hluk, kdy nejen ovzduší, ale i zem se chvěla. Potom se v ohybu cesty objevil ruský tank. Kluci mi pomohli a vynesli mě před stavení do ulice, abych Rusy s jejich tanky také viděl. Vypadaly jako těžké a neohrabané obludy. Pár desítek metrů za nimi šli první ruští vojáci. Měl jsem pocit, že slyším štěbetat cizokrajné ptactvo, tak na mne zapůsobil první zvuk ruského jazyka. Jeho nositelé byli ruští samopalníci v typických kalhotách – rajtkách, zasunutých v holínkách v ne zrovna dobrém stavu, v blůzách přepásaných opaskem. V rukou měli bubnové samopaly a na zádech celtový pytlík plný nábojnic, které

při každém kroku vydávaly zvláštní zvuk, jak o sebe narážely. Ihned za nimi byl důstojník s pistolí v ruce, hlavní směřoval do oblak a neustále křičel: „Kdě german?“ Mezi prvními vojáky byla i žena, vojanda, v té samé uniformě, jen místo samopalu měla brašnu s červeným křížem. Místní civilistky vyběhly ven s táckem a sklenkami alkoholu, aby přivítali osvoboditele. Podobný výjev se již neopakoval, protože si lidé uvědomili, že nepřišla ještě pravá chvíle pro takové vítání. Předvoj následoval motorizovaný oddíl s jakýmsi štábem, s kterým byl ihned navázán kontakt a k mému překvapení v něm bylo i několik volyňských Čechů, kteří se s námi celkem bez problému domluvili. Jeden z nich byl řidič nákladního automobilu a po dojednání měl za úkol odvézt raněné do nemocnice v Olomouci. Lehká ošetření se prováděla na místě a já s mužem, který na mně ležel v průjezdu s průstřelem paže, jsme byli naloženi na korbu nákladáku, kde byla sláma a na ní prostěradla. Na nosítkách tu ležel hlasitě naříkající zraněný ruský voják, který měl průstřel obou stehen. Po příjezdu do nemocnice voják ihned zmizel v útrobách budovy a my zbývající jsme byli ošetřováni přímo na chodbách nemocnice, protože počet raněných byl obrovský. Naopak lékařů a ošetřujícího personálu byl nedostatek. Tím, že jsem neměl zasaženou tepnu, nebylo moje zranění vážné. Zápalná nábojnice, která se po dopadu roztrhne a zapálí, mi vybuchla naštěstí těsně u lýtka a po roztržení mi část projektilu vnikla do nohy, kde se zastavila u kosti. Měl jsem štěstí, od ztráty nohy mě dělilo jen několik centimetrů. Po vyčištění rány, zastavení krvácení a provedení nezbytných následných ošetření jsem se mohl vrátit do Příkaz. Jel jsem s řidičem, volyňským Čechem, který po celou dobu mého ošetření na mne čekal. Cesta zpět se neobešla bez dobrodružství, které v plné nahotě ukázalo, jak někdy stačí málo, aby se z běžných maličností staly tragédie. Jen co jsem se nasoukal do kabiny k řidiči a vyjeli jsme z Olomouce směr Příkazy, tak nás asi po deseti minutách zastavil ruský voják, jenž uvízl se svým terénním vozem v příkopu. Požadoval po nás, abychom jeho auto ležící na boku vytáhli. Marné bylo vysvětlování řidiče, že je bez nákladu, a tudíž ho nemůže vytáhnout. Voják to nechtěl pochopit, a stále trval na svém. Marně řidič hledal spásu v tvrzení, že nemá lano. Druhý muž vítězně opáčil, že lano má a že je hned přinese. Jakmile se začal nořit do vnitřku zapadlého vozidla a koukaly mu z něj jenom nohy, volyňský Čech na nic nečekal, skočil za volant, rozjel se a rychle z místa ujížděl za zvuku šustících střel ze samopalu podvedeného řidiče. Moc nescházelo a do Příkaz jsme nedojeli. Po příjezdu jsem dle nařízení lékaře ulehkl do postele, s vidinou čtrnáctidenního povalování a braní léku proti horečkám a možnému hnisání rány. Nařízený režim jsem plnil s velkým sebezapřením, neboť jsem nemohl od ostatních požadovat jejich stálou společnost, když se venku dělo tolik nových, zajímavých věcí.

První noc po příchodu ruských vojáků byla plná protikladů a vzájemně si odporujících zvěstí. Proto bude vhodné

provést jakési seznámení s vojskem maršála Malinovského, a to hlavně jednotky bojující přímo v první linii, která při obsazování dobytého území nikdy nevníkala do jeho vnitrozemí. Naopak, stále jen postupovala při frontových bojích dál do Německa. Myslím si, že pro většinu Čechů bylo jenom dobře, že se celému našeho osvobozenému území vyhnula. Vzpomínám si, že po první, pro většinu lidí bezesné noci, se vyrojilo tolik příhod se spoustou zážitků, o kterých raději pomlčím. Snad zmíním jedinou, která mi přišla malinko úsměvná. V Příkazích spolu žily dvě postarší svobodné sestry, které po popisované noci údajně přestaly být pannami. Něco pravdy na tom asi muselo být, neboť druhý den dopoledne nás navštívili rodiče jedné budoucí učitelky, a ptali se, zda by dívka, vzhledem k mé léčbě, nemohla s námi třemi zákopníky sdílet společné ubytování. Mělo to i jisté výhody, a to v zásobování kompoty a jinými dobrotami. Protihodnotou byla záruka, že dotyčnou nic zlého nepotká, a že o její existenci se krom nás tři nikdo nepovolaný nedozví. Když hrozilo nebezpečí, že se k nám někdo z nepovolaných dostaví, dotyčná slečna rychle našla úkryt v mé posteli u zdi, kde byl jakýsi zvýšený podstavec pro mou zraněnou nohu. Po přikrytí dekou se zde našlo dost místa pro úkryt drobné dívky. To, že vojska maršála Malinovského postupovala dál do Německa, mělo svoje odůvodnění, neboť k občasnému rabování i znásilňování docházelo, i když to tajná služba GPU na místě trestala. Sám jsem byl svědkem případu, kdy rabujícího vojáka i s věcmi, které si odnášel, spatřil důstojník GPU, který jel na koni. Voják hned odhodil věci stranou a dal se na útěk. Co následovalo, bylo dílem okamžiku. Důstojník, aniž by z koně seskočil, vytáhnul z pouzdra pistoli a za jízdy na vojáka střílel. První rána jej minula a kus omítky ze zídky, kolem které utíkal, odpadl. Druhá rána ho zasáhla do krku, přesto utíkal dál. Až ta třetí jej zasáhla do hlavy, a to byl jeho konec. Důstojník zasunul pistoli, otočil koně a pomalu odjížděl. Prostě ve válce platí jiné zákony. Netrvalo dlouho a k mrtvému ruskému vojákovu přistoupil jiný voják a přikryl ho dekou. Po delší době se na scéně objevil další voják, nohou odkryl část deky a zjišťoval, v jakém stavu jsou boty zabitého. Po zjištění, že budou vhodnější, než jeho vlastní, došlo k jejich výměně s tím, že po sundání bot zabitého vojáka, ty svoje pod deku jen pohodil, urovnal příkrývku a odešel. Toto moje pozorování netrvalo déle než půl hodiny, a do večera jsem prakticky ztratil chuť k jídlu. Že se něco podobného na frontách děje, jsme slyšeli již dříve z různých vypravování bez ohledu na to, o jaká okupující vojska se jednalo. Úmyslně nepopisuji události, které se s příchodem osvobozující Rudé armády měly přihodit, a o kterých mezi místními kolovala spousta historek. Zmiňuji se výhradně o událostech, které jsem osobně prožil. Později mne často pronásledovala myšlenka, co se asi stalo s tělem zastřeleného vojáka a zda byl řádně pochován.

Dny pomalu ubíhaly a my se Zdeňkem jsme se začali připravovat na návrat domů. Zdeněk po celou dobu mé léčby coby dobrý kamarád čekal, až se postavím na nohy

a budu schopen podstoupit cestu vlakem přes celou Moravu do Čech, do Poděbrad. Jakékoliv spojení s domovem v tuto dobu neexistovalo. Vybavení písemným potvrzením od místního úřadu o našem pobytu a věznění, jsme se konečně vydali na cestu domů.

KONEC MASOPUSTU V PŘÍKAZÍCH

V sobotu 2. března se po dlouhých letech vrátil do Příkaz konce masopustu. V Hanáckém skanzenu se tento den sešlo mnoho přespolních i místních účastníků a přišli se pobavit a pochutnat si na zabijačkových specialitách. K dobré náladě hrála po celý den cimbálová muzika Okybača. Krátce před polednem se ze skanzenu vydal početný průvod směrem k obecnímu úřadu. V průvodu nechyběly samozřejmě krojované Hanačky a Hanáci, medvěd, král a skupina cigánek v pestrobarevném oblečení. Před obecním úřadem přivítal průvod starosta obce ing. Jaroslav Sívek a předal na celý den právo vládnutí masopustním zástupcům. Za odměnu byl zato „vyplacen“ „feroló“ (dala by se snad přirovnat k obří vařečce), s přáním pevného zdraví a musel slíbit, že i když je z Valašska, bude svým poddaným Hanákům dobře a poctivě sloužit. Nechybělo zde pro všechny účastníky sladké i masité pohoštění a také něco tekutého z loňské bohaté úrody švestek. Po té se veselý průvod vracel zpět do skanzenu se zastávkou u místního žudru a usedlosti, kterou nazývám „U Františka“, kde se průvod opět posílil podobně, jak před obecním úřadem. Za doprovodu cimbálovky se zde na hlavní ulici i bujaře tančilo. Skupina cigánek vybírala u několika projíždějících automobilů mýtné. Se slovy „daj mi něco na mé nemocné děcka, gdež dáš, uvolním ti cestu, gdež nedáš, budeš môset covať“. Řidiči s úsměvem dali nějakou tu minci cigánkám do kapsáře, který měly ukryt pod pestrobarevnou sukní. A potom se již opět všichni bavili ve skanzenu. Hrlo se a tančilo, zabijačkové pochoutky rychle ubývaly z připravených kotlů a mís, ani pívem a vínem se nešetřilo. Nechyběly ani sladké „Boží milosti“, které se smažily přímo na místě a mizely v ústech návštěvníků raketovou rychlostí. Před vyhlášením výsledků soutěže „o nejlepší jitnici, jakou svět neviděl“ byl rovněž feroló vyplacen nový správce skanzenu pan Petr Vodešil a ten rovněž musel slíbit, že bude náš skanzen zvelebovat a v masopustní tradici pokračovat i v dalších letech. V podvečer se hosté pomalu rozcházeli a úspěšný masopust byl ukončen.

Nutno podotknout, že to byla první velká akce, kterou uspořádal s vedením naší obce nový správce Hanáckého skanzenu pan Petr Vodešil pod hlavičkou Národního muzea v přírodě se sídlem v Rožnově pod Radhoštěm. Z ohlasů účastníků je patrné, že se akce vydařila a nezbyvá nám než držet palce pro štěstí, aby i další plánované projekty byly stejně úspěšné a příjemně pobavily návštěvníky a zviditelnily nejen Hanácký skanzen, ale celou obec Příkazy.

Jaromír Tomanec

2x foto k článku - KONEC MASOPUSTU V PŘÍKAZÍCH

Vážení spoluobčané,

opět vám píši pár řádků z činnosti mysliveckého spolku. Se začátkem každého nového roku jsou neodbytně spjaty různé večerní bály a plesy. K těmto kulturním událostem přispívají také nemalou měrou naši myslivci. Nejinak tomu bylo 12. ledna t.r. u nás v překrásném sále Záloženského domu obce Příkazy, kde jsme uspořádali tradiční myslivecký bál, který je již v obci a okolí vyhledávanou akcí, o čemž svědčí vaše hojná účast, za což vám srdečně děkujeme. Bál byl zahájen úderem osmé hodiny úvodní skladbou hudební skupiny „Esmeralda“, která u nás hrála poprvé. Po úvodní sadě skladeb již tradičně zaznělo myslivecké Dykovo Vítání v podání tubačů z Doubravy. Při dalších skladbách nastoupili naši členové k výřadu ulovené zvěře a já jsem oficiálně všechny účastníky přivítal na našem mysliveckém bále s přáním příjemné zábavy, štěstí a zdraví v novém roce a následně štěstí při losování tomboly. Nezapomněl jsem všechny pozvat do salonku na myslivecké speciality a při té příležitosti poděkovat našim manželkám, kamarádkám a příznivkyním za jejich pomoc s přípravou a prodejem občerstvení. Poté následovala dobrá zábava, kterou ještě rozdělila půlnoční pauza, ve které za přítomnosti hlavního pořadatele - předsedy spolku v jedné osobě - Zdeňka Čapku byla vylosována věcná a zvěřinová tombola, ve které jsme měli přes sto cen.

Patří se velmi poděkovat všem, kteří nám přispěli jakkoli na naši činnost. Věřím, že se náš myslivecký bál líbil a celá akce proběhla ke spokojenosti všech. Zanedbatelný není ani samotný finanční výtěžek z této akce, který následně bude využit v mysliveckém spolku k nákupu bažantích kuřat do naší honit-

by, na nákup krmiva, medikamentů, pro zimní přikrmování zvěře a na vlastní zvelebování myslivosti. Věřím, že do budoucna bude náš myslivecký spolek v této tradici a propagaci myslivosti nadále pokračovat i v dalších letech se budeme těšit na vaši přízeň.

Co se týče další naší činnosti, vždy po plese se připravují členové výboru na hodnotící zprávy pro výroční členskou schůzi. Tuto bilanční hodnotící schůzi za r. 2018 zahájil náš předseda Zdeněk Čapka, přivítal starostu obce ing. Jaroslava Sívka, zástupce honebního společenstva a zástupce ostatních složek v obci. Po schválení programu schůze se ujal slova a přednesl svou hodnotící zprávu za uplynulý rok, poděkoval všem členům za splnění všech naplánovaných akcí. Připomněl však některým členům, že jejich docházka na společné brigády je nedostatečná.

Věřím, že si jeho slova vezmou k srdci a v letošním roce to doženou. Dále zhodnotil naši loveckou sezónu, o které jsem vás již informoval v článku závěrem roku. Také nám oznámil, že od loňského roku je nás o jednoho člena více (28), a to konkrétně o pana Arnošta Malenovského z Hynkova; přesto naše členská základna od r. 2017 zestárla na průměr 57,6 roků. Nejmladšímu je 24 let, opačně nejstaršímu je 83 roků. V uvedeném programu jsme museli vynechat zprávu mysliveckého hospodáře Ivoše Lakomého, který se ze zdravotních důvodů nemohl dostavit. Čas vyhrazený pro jeho zprávu využil předseda k přečtení některých článků o našem mysliveckém spolku, které byly v loňském roce publikovány v celostátním časopise Myslivot. V dalším bodě programu přednesl svoji zprávu finanční hospodář Václav Klimeš, který oznámil, že jsme po finanční stránce opět v plusu a máme tak vytvořen základ pro pokrytí nákladů,

dle předneseného rozpočtu na rok 2019. V další zprávě vystoupil čtvrtý člen výboru, jednatel Martin Peřina s plánem činnosti na r. 2019. V následné otevřené diskusi vystoupili všichni hosté, kteří poděkovali za pozvání a popřáli hodně úspěchů v další myslivecké činnosti. Pak vystoupil předseda revizní komise ing. Stanislav Bartoň, který nás informoval o kontrole práce členů

Foto 1: Z přehlídky trofejí

Foto 2: Poděkování ženám na výroční schůzi

výboru a hospodaření mysliveckého spolku za r. 2018. Jak již tomu na bilanční schůzi bývá, vše se musí řádně zadokumentovat a přijmout usnesení stvrzující, že co bylo řečeno a naplánováno pro r. 2019 splníme. Člen revizní komise Ivo Špunda přečetl usnesení, které následně předsedající schůze nechal schválit členskou základnou a jednohlasně bylo přijato. Bývá tradicí, že nezapomínáme na naše ženy, které za jejich celoroční práci a pomoc na všech stěžejních akcích odměníme kytičkou, dárkem a pohoštěním, vše v režii předsedy a místopředsedy Tomáše Veverky. Odměnou za celoroční práci nesmělo chybět bohaté občerstvení, včetně chutného řízku s bramborovým salátem.

Ještě Vás chci informovat o chovatelské přehlídce trofejí na velkém sále záloženského domu obce Příkazy, který pořádá ČMMJ, z.s., OMS Olomouc, Magistrát města Olomouce a MÚ Litovel, Šternberk a Uničov. Vlastní přehlídce předcházelo tradičně hodnocení trofejí, při němž komise odborníků posuzovala věk ulovené zvěře, její chovnou hodnotu, časový průběh odstřelu a také celkový počet odlovených kusů. V letošním roce bylo k vidění 43 medailových trofejí. Příklad k udělení zlaté medaile jelena evropského musí být bodová hodnota CIC 210 a více. Kdo z vás na samotné výstavě byl, viděl oceněnou trofej střelce K. Neumana z honitby Obora na Vlnách uloven 10.10.2018 bodově ohodnocena 214,38 CIC. U nás v honitbě je ze spárkaté k vidění srnčí zvěř, pro příklad bodového hodnocení byl nejvíce hodnocen, a to stříbrnou medailí, srnec obecný z Dubu na Moravě ze dne 4.8.2018 sražen autem (úhyn) bodově CIC 125,5 ke zlatu je zapotřebí 130 bodů a více. Zarážející je i statistika sražených nebo úhyn srnčí zvěře. Pro příklad jen na Olomoucku, kam spadá i naše honitba, bylo uloveno 429 srnčí zvěře proti 226 kusům úhynu.

Pokud vám tato akce v letošním roce unikla, věřte, že pro velký zájem a kladné hodnocení bude u nás přehlídka i v příštím roce koncem března 2020. V neděli 31.3.2019 proběhl na velkém sále okresní sněm delegátů ČMMJ, z.s. OMS Olomouc, kterému předsedal předseda okresního mysliveckého spolku Olomouc Honza Nastoupil. Za náš myslivecký spolek Příkazy byl delegován předseda Zdeněk Čapka a myslivecký hospodář Ivo Lakomý. Při této slavnostní schůzi byli za dlouholetou práci a činnost pro myslivost a významnému životnímu jubileu oceněni myslivci z Olomoucka. Loni byl oceněn náš dlouholetý člen Josef Zbořil z Olomouce. V letošním roce převzal ocenění Václav Kravec. Závěrem předseda OMS Olomouc pan Nastoupil poděkoval za provedené hodnocení spárkaté zvěře členům hodnotitelské komise vedené předsedou Jiřím Ženožičkou, zástupcům státní správy, OMS Olomouc a jeho sekretariátu vedené jednatelem RNDr. Jiřím Zbořilem, KÚ Olomouc, vedení obce Příkazy a našemu mysliveckému spolku za uspořádání této význačné a úspěšné myslivecké akce. Závěrem mi dovoluete vás pozvat na naše střelecké akce, pořádané na uznané střelnici „SAFARI“ 4.května 2019 o vítěze putovního poháru MS Příkazy a 20. července 2019, kde tradičně soutěžíme o vítěze putovního poháru firmy „Olstroj“.

Mé psaní zakončím z knížky myslivce Mgr. Josefa Drmota. „Měsíc duben je skutečným jarním měsícem, kdy se k životu probouzí veškerý zbývající život, který snad dosud váhal. Na pupenech stromů raší první lístky. Sluníčko rozehrje dosud zkrěhlé obojživelníky, plazy a hmyz. V podzemním a temném bytě, po celý den žije skrytě. Světlo mu jen překáží, večer na lov vyráží. Poznáte ho všichni hravě, bílé pruhy má na hlavě. Jistě jste jej poznali - na toulky vyráží také známý spáč - jezevec lesní. Je to velká lasicovitá šelma charakteristická výraznými

bílými a černými pruhy, které se mu táhnou podélně přes jeho obličej. Většinu času tráví pod zemí v bytelné noře, které říkáme jezevčí hrad. Zimu přespává nepravým zimním spánkem, který občas přerušuje a vyráží ven na obhlídku okolí. Jezevec se krmí v noci a není vybíravým strážníkem. Posbívá téměř všechno, co je v lese k snědku, hmyz, drobné živočichy, maliny. S oblibou vyhrabává ze země vosí hnízda.“

*Přírodě a myslivosti zdar
Václav Klimeš*

ODPADOVÉ OKÉNKO

V obou částech obce bylo do domácností rozdáno 300 žlutých popelnic na plasty a 300 modrých popelnic na papír. K tomu ještě pár kontejnerů stejných barev o objemu 1100 l do bytových domů. Podle prvních údajů došlo k navýšení množství vyseparovaných plastů a papírů a rovněž ke snížení hmotnosti vyvezeného směsného komunálního odpadu. Na přesná čísla o snížení množství směsného komunálního odpadu však ještě budeme muset počkat. Všude, kde zavedli separaci plastů a papírů přímo v domácnostech došlo k výraznému poklesu obsahu černých popelnic – směsného k. o.. Věřím, že stejně to bude i u nás. Dosažené výsledky budou sloužit pro stanovení výše poplatků za směsný komunální odpad pro další kalendářní rok.

Překvapivým zjištěním je, že kontejnery pro sběr papíru a plastů v místech na separovaný odpad jsou přeplněné. Vývoz na těchto místech probíhá stejně jako vývoz popelnic od domů, 1x do měsíce. Tedy ne jako dříve, každý týden! V případě, že na tato místa papír a plasty odnášíte, čiňte tak těsně před datem vývozu! Zabráňte tím rozfoukání vyseparovaných odpadů do okolí a rovněž přispějete k lepšímu vzhledu naší obce.

K tomuto účelu byly do všech domácností rozdány kalendáře s vyznačením svozu plastů, papíru i komunálního odpadu. Pokud jste ho ztratili, můžete si jej vytisknout z webových stránek obce, v kapitole ODPADOVÉ HOSPODÁŘSTVÍ a nebo se pro něj zastavte na obecním úřadě. Pokud má ještě někdo zájem o igelitové pytle na plasty a tetrapaky, (ty teď můžete dávat do plastů) obdržíte je na obecním úřadě.

VÝZVA: V případě, že odnášíte plasty, papíry, případně jiné komodity na místa pro separovaný odpad, ZMENŠETE maximálně jejich objem a noste sem jenom takové věci, které tam patří! Smysl umístění popelnic přímo do domácností je rovněž v tom, že při třídění lidé přemýšlejí, jak to udělat, aby jim obsah popelnice stačil na celý měsíc. Prosím, chovejte se tak i na místech určených pro separovaný odpad. Pouze při tomto přístupu bude obsah sběrových nádob zde umístěných stačit. Obecní zaměstnanci musí opakovaně tato místa uklízet a odvážet na sběrový dvůr. Věřte, že mají i spoustu jiné práce, aby stihli obě části obce udržovat v co nejlepším stavu.

Někteří občané sem opakovaně odkládají věci, které patří do směsného komunálního odpadu, či na sběrový dvůr. Je to nepochopitelné, a proto pokud se situace nezlepší, nezbude nám nic jiného, než na tato místa umístit kamery a takové nepořádky pokutovat !!!

starosta

LIKVIDACE KOMÁŘÍCH LAREV PROBĚHLA I LETOS

Dne 22. 03. se na Obecním úřadě v Příkazích sešli zástupci obcí, kteří se před pár lety domluvili na společném postupu při likvidaci komářích larev pomocí biocidních prostředků.

Tento projekt vznikl ve spolupráci s Krajskou hygienickou stanicí v Olomouci, Správou Chráněné krajinné oblasti Litovelské Pomoraví a především díky ochotě zástupců obcí, jejichž obyvatelé jsou komáří populací nejvíce obtěžováni.

Smlouvu o společném postupu podepsali v roce 2013 zástupci obcí Mladeč, Litovel, Červenka, Střeň, Náklo, Příkazy. Později se přidaly Pňovice a Bílá Lhota. Zkušenosti při práci v terénu ukázaly, že by bylo dobré, aby se přidaly také obce Štěpánov a Horka nad Moravou. V místě, kde katastr Hynkova sousedí s katastry jmenovaných obcí se nacházejí mokřady, kde se vyskytuje velké množství komářích larev. Komáři z nich vylétají a obtěžují obyvatele Hynkova, případně Střene. Pan starosta Štěpánova se schůzky zúčastnil. Pan starosta z Horky se kvůli pracovní zaneprázdněnosti omluvil. Nicméně, potkali jsme se asi o týden později a dohodli se na spolupráci při představení této problematiky zastupitelům obce Horka. Povzbudivé je, že oba páni starostové podpoří přistoupení těchto obcí do rozběhnutého projektu, kdy používání biocidů

na likvidaci komářích larev v tůních velmi výrazně ovlivňuje množství komáří populace v Litovelském Pomoraví.

Po asi 1,5 hodinové diskusi se všichni přítomní vydali do terénu, do našeho lesa Seče. Proběhl monitoring komářích larev ve 3 tůních, kde byly komáří larvy v různém stádiu vývoje. Tento nerovnoměrný vývoj je dán střídáním nízkých nočních a vysokých denních teplot. Dále nerovnoměrným ohříváním tůní a rovněž kolísáním jejich vodní hladiny.

Naši obecní zaměstnanci ukázali, jakým způsobem provádějí aplikaci roztokem s rozmíchanou účinnou látkou. Hned se rozběhla diskuze o tom, jaký typ trysek je pro aplikaci nejvhodnější a jak nejlépe roztok rozprašovat. Byla to pěkná ukázka meziobecní spolupráce, o které se mnohdy spíš jen mluví. V družném rozhovoru jsme pak pokračovali na Záložně, kam jsme se odebrali na společný oběd.

Další den, vlastně spíše další dny, obecní zaměstnanci věnovali aplikaci „protikomářího“ roztoku do tůní okolo Hynkova, kde bylo letos komářích larev velmi mnoho. S monitoringem nám i letos pomáhá pan Ladislav Bluma, kterému bych chtěl, stejně jako obecním zaměstnancům, touto cestou poděkovat za skvělou spolupráci. Při kontrole účinnosti provedené aplikace bylo zjištěno, že drtivá většina larev byla zahubena. Doufám, že to bude znát i v době, kdy přeci jenom nějaké komáři vyletí a budou nás zlobit.

starosta

Obec Příkazy, 783 33 Příkazy 125, IČ 00228711, DIČ CZ00228711
tel. 585 967 306, e-mail: prikazy@volny.cz, www.prikazy.cz

Oznámení o konání konkurzního řízení

Rada obce Příkazy v souladu s vyhláškou č. 54/2005 Sb., o náležitostech konkurzního řízení a konkurzních komisích vyhláší konkurzní řízení na

pracovní místo ředitele(ky) Základní školy a Mateřské školy Příkazy, příspěvkové organizace

Předpoklady uchazeče:

- vzdělání a související podmínky podle zákona č. 563/2004 Sb., o pedagogických pracovnících a o změně některých zákonů
- praxe dle § 5 odst. 1 zákona č. 563/2004 Sb., o pedagogických pracovnících a o změně některých zákonů,
- znalost školských předpisů a problematiky řízení daného typu školy
- občanská a morální bezúhonnost
- dobrý zdravotní stav

Obsahové náležitosti přihlášky:

- úředně ověřené kopie o nejvyšším dosaženém vzdělání včetně dokladů o dalším vzdělávání dle zákona č. 563/2004 Sb., o pedagogických pracovnících a o změně některých zákonů, (včetně vysvědčení o státní závěrečné zkoušce)
- doklad o průběhu všech dosavadních zaměstnání formou čestného prohlášení uchazeče a funkčního zařazení (opatřený datem a podpisem uchazeče)
- strukturovaný životopis (opatřený datem a podpisem uchazeče)
- koncepce rozvoje školy v rozsahu maximálně 4 stran strojopisu (opatřený datem a podpisem uchazeče)
- výpis z evidence rejstříku trestů (ne starší než 3 měsíce)
- originál lékařského potvrzení o způsobilosti k vykonávání pracovních činností ředitele školy (ne starší než 3 měsíce)

Prohlídka školy a případná konzultace je možná 6.5.2019 od 12:00 – 16:00 hodin

Termín podání přihlášek: **do 13.5.2019 do 17:00 hodin**

Předpokládaný nástup do funkce: **1. 8. 2019**

Písemné přihlášky ke konkurznímu řízení (s uvedením kontaktní adresy a čísla telefonu) včetně požadovaných náležitostí doručte osobně, nebo zasílejte doporučeně na adresu: **Obec Příkazy, Příkazy 125, 783 33**

Obálku označte „**NEOTVÍRAT – Konkurzní řízení na pracovní místo ředitele školy**“.

Ing. Jaroslav Sívek, starosta Obce Příkazy

Sbor dobrovolných hasičů a Kulturní komise při Radě obce Příkazy Vás zvou na

STAVĚNÍ MÁJE V PŘÍKAZÍCH

4. května 2019, začátek ve 14:00 hodin

Děti, přineste si stužky na věnec!

Hasiči z Příkaz postaví máj a připraví občerstvení

Na návsi uvidíte:

- Děti z Mateřské školky Příkazy
- Žáky Základní školy Příkazy
- Sokolky z Nákla, Příkaz, Unčovic
- K poslechu i tanci zahraje COUNTRY BAND SDU

Na Vaši účast se těší pořadatelé

V případě deště by doprovodný program probíhal na velkém sále

Sbor dobrovolných hasičů Příkazy
a Kulturní komise při Radě obce Příkazy

Vás zvou na náves a do sportovního areálu

na KÁCENÍ MÁJE

v Příkazích

25. května 2019 ve 14.00 hodin

Program:
TIPOVACÍ SOUTĚŽ + ODMĚNA ZA MAŠLIČKU
ŽÁCI MATEŘSKÉ A ZÁKLADNÍ ŠKOLY PŘÍKAZY
ČLENKY SENIORKLUBU PŘÍKAZY

k poslechu i tanci hraje **Nákelanka**
a od 20.00 hodin **FUNNY MELODY**

Občerstvení (pečené makrely, pochoutky z udírny, pivo a další) zajištěno.
V případě deště by doprovodný program probíhal na velkém sále

Uzávěrka příštího čísla: 17.6.2019